

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τετάρτην, 14^η / 27^η Σεπτεμβρίου 2017, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκεται τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἔτος 336μ.Χ. κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως «ὕψωθη» ὁ εὐρεθεὶς σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἵνα ἴδουν τοῦτον τὰ συρρεύσαντα πυκνὰ πλήθη, ἅτινα καὶ ἀνεφώνησαν τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον».

Α. Ἀφ' ἐσπέρας.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη ἀρχῆς γενομένης διὰ τῆς θ' ὥρας εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης καὶ δι' Ἑσπερινοῦ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ συνιερουργούντων Ἀγιοταφίτων ἱερέων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος καὶ Πρεσβυτέρων ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ καὶ μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ πολλῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Ρουμανίας, Οὐκρανίας καὶ ἐντοπίων Ἑλληνορθοδόξων καὶ Ἀραβορθοδόξων καὶ μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν.

Β. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς.

Τήν Τετάρτην, 14^η/27^η Σεπτεμβρίου 2017, ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν παρεπιδημούντων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Σιβηρίας κ. Πιτιρίμ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Νικολάου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος καὶ ἱερομονάχων παρεπιδημούντων ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καὶ τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Γεωργίου Ἀλβανοῦ, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καὶ συμμετέχοντος πλήθους προσκυνητῶν, ὡς νὰ ἦτο ἡ περίοδος τοῦ Πάσχα.

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἤρξατο ἡ λιτανεία μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐν

ὧ φυλάσσεται τμήμα ἐκ τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου.

Ἡ λιτανεία διήλθε τήν Ἀποκαθήλωσιν, τό παρεκκλήσιον τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου καί κατέβη εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπό τοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος παρά τό ὑπό τῶν Ἀρμενίων δημιουργηθέν ἐπεισόδιον παρακωλύσεως τῆς λιτανείας τῶν Ὁρθοδόξων

Ἄμα τῇ ἀνόδῳ ἡ λιτανεία ἀνῆλθε διὰ τῶν παρεκκλησίων τοῦ Ἑπτακαμάρου καί περιήχθη τρίς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐν συνεχείᾳ δέ διὰ τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως ἀνῆλθεν εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν.

Ἐνταῦθα ὁ Πατριάρχης ὁμοίως ὕψωσε τόν σταυρόν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος κατὰ τήν τάξιν καί ἐν συνεχείᾳ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοποθετηθέντος ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς τοῦ Γολγοθᾶ ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις εἰς τόν τόπον, ἐν ᾧ ἐτέθη ὁ Τίμιος Σταυρός, ἐφ' οὗ προσηλώθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διὰ τήν σωτηρίαν ἡμῶν.

Μετά τήν προσκύνησιν καί τήν λῆψιν τῶν ἡγιασμένων ἐκ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κλάδων βασιλικοῦ κατῆλθεν ἡ πομπή εἰς τό Ἱερόν Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ, ἔνθα καί ἀπελύθη τό ἐκκλησίασμα διὰ τήν ἄνοδον εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ». (Γαλ. 6, 14), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε, Ἅγιοι Πατέρες καί σεβαστοί ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ δύναμις τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἱερῷ τόπῳ τοῦ σταυρικοῦ πάθους ἀλλά καί τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ, ἵνα πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τήν παγκόσμιον ὕψωσιν αὐτοῦ. «Ὑψουμένου Σου Δέσποτα, - λέγει ὁ ὑμνωδός-, ἐν σταυρῷ, συνανήψωσας τοῦ Ἀδάμ τήν ἔκπτωτον φύσιν ἅπασαν· διό ὑψοῦντες τόν ἄχραντον Σταυρόν σου, φιλάνθρωπε, τήν ἐξ ὕψους σου ἰσχύν, ἐξαιτοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψιστε, ὡς θεός ἐλεήμων τοὺς τιμώντας, τήν σεπτὴν τε καί φωσφόρον, τοῦ Σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν».

Ἴδού διὰ τί ὁ θεῖος Παῦλος καυχᾶται καί μετ' αὐτοῦ ἅπασα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὦντως ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νέου Ἀδάμ, συνανυψώθη ἅπασα ἡ ἔκπτωτος φύσις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί ἐλευθερώθη ἐκ τοῦ παραπτώματος τῆς παρακοῆς διὰ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ καθ' ἡμῶν χειρογράφου, (Κολ. 2,14).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ πρῶην ἄγγελος τοῦ φωτός τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπαράτου νόσου τῆς οἰήσεως, μετεβλήθη εἰς ἄγγελον σκότους καί εἰς ὄφιν ἀρχέκακον, τόν διάβολον τῆς παρακοῆς. Τουναντίον, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ἐταπείνωσεν Αὐτόν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ· διό καί ὁ θεός Αὐτόν ὑπερύψωσεν, καί ἐχαρίσατο Αὐτῷ ὄνομα, τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων

καί ἐπιγείων καί καταχθονίων», (Φιλιπ. 2, 8-10).

Ὁ δέ σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται τό ξύλον τῆς εὐλογημένης ὑπακοῆς καί τῆς ἄκρας ταπεινώσεως, τό θεῖον τρόπαιον καί ὄπλον κατά τοῦ διαβόλου καί κατά τῶν ὁρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν. Ἴδοὺ διὰ τί ὁ Τίμιος Σταυρός ἀποτελεῖ τήν ὠραιότητα τῆς Ἐκκλησίας καί τόν φύλακα πάσης τῆς Οἰκουμένης. Κατά δέ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Παλαμᾶν, ὁ Τίμιος Σταυρός δοξάζει καί μεγαλύνει τόν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν, ἐπιδεικνύοντας εἰς τόν κόσμον τήν νίκην Αὐτοῦ.

Ἡμεῖς, λοιπόν, μετά τοῦ Θεοῦ Παύλου καί διὰ τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἴπωμεν: «Ἐμοί καυχᾶσθαι μή γένοιτο, πλήν εἰ μή ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτόν οὖν καί ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τόν Σταυρόν καύχημα πάντες· ἔστι γάρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τό ξύλον, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.». Ἀμήν, ἔτη πολλά.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```